

Bizottságunk elhatározta, hogy az év folyamán néhány fontos versenyen megkérdezi a szenior versenyzőket a pályáikról. A válaszokkal hitelesebb képet kapunk egy-egy verseny technikai színvonaláról, és visszajelzést adhatunk a rendezőknek is. (A válaszokat név szerinti sorrendben adjuk közre.)

ROB

1. A ROB terepei szerinted megfelelőek voltak-e a versenyszám lebonyolítására?

B.A.: Én csak döntőt futottam, a terep kimondottan tetszett

CS.J.: Szerintem mindkét terep megfelelő volt a verseny lebonyolítására. Pozitívumnak tekintem, hogy nem csak házak körül kellett futkosni.

G.F.: Szerintem egy kevesebb szinttel fűszerezett, gyors tájékozódási reflexeket és gyors futást igénylő pálya inkább illik egy rövidtávú versenyhez. Amúgy a pálya korrekt és jó volt.

G.P.: Igen.

J.M.: igen, a környék is szép volt, nem voltak veszélyes helyek

K.P.: Szerintem igen. Bár szintesek voltak, de ez OB, itt futni is tudni kell (a bajnokoknak)

L.Á.: Szerintem a döntő terepe rendben volt, a selejtezőn a bozótos első rész nem volt az igazi. Nem néztem Komló térképét, lehetett volna-e más kivágatot választani, lehet, hogy ez adottság volt. De arányaiban a két fordulóban 75% jó volt.

T.K.: A döntőre igen, a selejtezőre nem, ráadásul a rendezők itt sem figyelték a szabálytalan helyen áthaladókat, leugrókat.

V.P.: Igen, a múlt évinél pl. sokkal jobb volt. Az azért jó volt, hogy a döntőn nem volt olyan rész, mint a selejtező terepének első fele.

V.S.E.: Igen.

2. Melyik terep tetszett jobban, a selejtezőre vagy a döntőre?

B.A.: A selejtezőt csak térképen láttam, sokan szídták a bozótot, de az, hogy az erdő - lakótelep váltakozott, stílusváltást igényel, s én szeretem a feladatokat.

CS.J.: Nem érzek lényeges különbséget a két terep között, mindkettő változatos volt. Az erdőben kezdődő pálya miatt a selejtezőt egy hajszállal előbbre sorolnám.

G.P.: Csak döntős voltam.

J.M.: mindkettő tetszett. eltekintve az eredményemtől a délutáni rajtoltatás tetszett jobban.

K.P.: A döntőre jobban tetszett. A selejtező erdei kezdéséhez nagyon kellett volna egy bemelegítő térkép, pontokkal, hogy rá lehessen hangolódni, szerintem ilyen erdei terepen sprint jelkulccsal csak nagyon kevesen gyakorolhattak a mezőnyökből. És valószínűleg a kihullott esélyesek is itt szálltak el.

L.Á.: Döntő terepe jobban tetszett, alkalmasabbnak tartom a bozótos rész miatt. A bozótos való áttörés - éppen milyen bokor fogja meg az embert - az ilyen rövid időnél százalékosan nagyobb eltérést okozhat, hosszabb pályán jobban kiegyenlítődik.

T.K.: Egyértelműen a döntőre.

V.P.: A döntőre.

V.S.E.: Mindkettő tetszett, de változatosabb volt a döntőre.

3. A pályákat milyen színvonalúnak találtad?

B.A.: Az N60 pálya jó volt, a rövidtávhoz képest több választási (és hibázási) lehetőséggel

CS.J.: A pályák jók voltak. A döntő pályája annyival volt jobb, hogy volt benne két hosszabb átmenet, ahol volt útvonalválasztási lehetőség és a leghosszabb átmenetben sokat kellett térképezni.

G.F.: A pályák jó színvonalúak voltak, volt útvonalválasztási lehetőség is.

G.P.: Tájékozódásilag lehetett volna nehezebb, ilyen terepen a hosszú átmenet (3 - 4) egyértelmű, ott csak a futás dominált.

J.M.:

K.P.: Jók voltak, de a döntőn a pályák egy részéből "kifelejtették" a rajt alatti domboldalt a patakig. Csak átfuttattak rajta minket, pedig az volt a legszebb rész az egészben.

L.Á.: jól tervezett pályák voltak.

T.K.: A pályák változó színvonalúak, volt amelyik jó, volt amelyik méltatlan egy OB színvonalához, (F 20) és nem használta ki a terep jó részei adta lehetőségeket. Attól, hogy betesznek egy hosszú átmenetet, nem biztos, hogy valós útvonalválasztási lehetőség is van.

V.P.: Tetszettek. Meglepőek voltak a relatíve hosszú, útvonalválasztást is feltételező átmenetek.

V.S.E.: Bajnokinak.

4. A győztesidők a kategóriákban hogy alakultak a szabályzatban előírthoz képest?

B.A.: A győztesidő kicsit (?50%) többre sikeredett, de ebben benne van, hogy mindnyájan hibáztunk.

CS.J.: A győztesidő úgy a selejtezőben, mint a döntőben 50%-kal meghaladta a versenyszabályzatban szereplő 10 percet.

G.F.: Szerintem megfelelő volt.

G.P.: Nem néztem meg a szabályzatot, de szerintem megfelelőek voltak.

J.M.: nem ismerem a szabályzatot.

K.P.: Szerintem jól, de nem ismerem a szabályzatot.

L.Á.: Nem hasonlítottam össze a konkrét szabályzat értékkel, de ennél rövidebb pályára már vétek kimenni. A senior kor előrehaladtával életkori sajátosság, hogy a döntés és a futás gyorsasága egyre lassul (avagy a lassúsága gyorsul), tehát igazi sprintre egyre kevésbé vagyunk alkalmasak. Összességében helyén volt a táv és az idő is.

T.K.: Nem vizsgáltam, nem is fogom. A pályakitűző nyilván arra törekedett, hogy a szabályzatban előírtaknak megfeleljenek a győztes idők. Pontosán nem mindig lehet eltalálni, még egy OB esetében sem, hiszen még itt sem tudhatjuk biztosan, hogy elindul-e minden esélyes.

V.P.: A szabályzat 40-től felfelé egységesen 10 percet ír elő (35-ben viszont még 15 percet, ami 50 % különbség). Ez szerintem nem nagyon betartható. A 15.23-as győztes idő ennem nem felel meg, de szerintem teljesen rendben van.

V.S.E.: VSz-nak megfelelően.

POCS

5. Hogy tetszett a verseny, főképp a pálya hosszára és technikai színvonalára tekintettel?

B.A.: A verseny tetszett (Én nagyon szeretem a versenyeket és a versenyrendezőket is, nekem ritkán van rossz véleményem), volt benne választási és kombinációs lehetőség és fizikai feladat is. Egy kicsit ez is hosszúra sikeredett.

CS.J.: Először indultam ilyen bajnokságon. A térkép és pálya korrekt volt, hosszúságát megfelelőnek gondolom. A pontok talán egy kicsit könnyűek voltak. A sok pont miatt az átmenetek rövidek voltak, így útvonalválasztási feladat nem volt. Ezt kompenzálta hogy a csapatágok között fel kellett osztani a szabadon választható pontokat.

G.F.: A pálya kemény volt, és helyenként igen technikás. Hiányosság, hogy a befutó szakaszt a 185-ös térképen nem a befutás útvonalának megfelelő nyomon és nem szaggatva ábrázolták. Ez megtévesztő volt, ráadásul a gyűjtőpont kódját sötét alapra nyomtatták, nehezen látszott.

G.P.: F165-ben indultam, szerintem technikailag megfelelőek voltak, de fizikailag túlméretezettek, főleg a sok szint miatt. Ezt a győztes idők is igazolják.

J.M.: nem indultam a POCS-on, de a célterület választás nagyon tetszett. szegény kísérők is el tudták foglalni valamivel magukat.

K.P.: Hosszra nehéz volt, olyan megdöglős mint a klasszikus OCSB-k szoktak lenni. Szerintem könnyebb kellene fizikailag. Technikailag (elosztás) nehéz volt (és jó!), a pontok technikai nehézsége is megfelelő volt.

L.Á.: Technikai színvonal OK. A hossz egy kicsit túl lett méretezve, kb. egy hosszútávúval összemérhető. A cél elhelyezése a parkban szintén adottság volt, ez határozta meg a pályák

végén a felmászást. Ez egy kicsit sok volt az előzmények után. A végét szerencsésebb lett volna másképp megoldani.

T.K.: A pályák jók voltak, kihasználták a terep adta lehetőségeket.

V.P.: Tetszett :-) (nyertünk) Jó pályák voltak, bár én biztos, hogy kevesebb kötelező pontot raknék bele, és több szabadon feloszthatót.

6. Ha választanod kellene a hagyományos és a pontbegyűjtő CSB között, Te melyiket tartanád meg?

B.A.: Szeretem ezt a versenyformát, ez valódi csapatmunka, jó együttműködést és rugalmas alkalmazkodást igényel. Ha választani kell, ezt választanám.

CS.J.: Ha választani kellene számomra egyértelmű, hogy a pontbegyűjtős formára szavaznék. Amíg a hagyományos csapat egy olyan egyéni verseny ahol összeadják a csapattagok idejét, a pontbegyűjtő versenyen a csapattagok képességeihez lehet szabni a feladatot és valódi csapatteljesítményre van szükség.

G.F.: A pontbegyűjtőt, mivel a pályaelosztás külön felkészültséget igényel és emiatt izgalmasabb mint a hagyományos.

G.P.: A pontbegyűjtőt, mert ez igazi csapatjáték, a hagyományos meg olyan, mint más egyéni versenyek.

J.M.: a sima csapatbajnokság tulajdonképpen egyéni verseny csak a csapattagok idejét összeadják. a POCS inkább csapatverseny, de a rendezése bonyolultabb.

K.P.: Az utóbbi évek klasszikus OCSB-i mind beledöglősek voltak (nehezebbek mint az ONEB), ezért ha már mindenképp bele kell dögleni, akkor inkább a POCS-ba, ott sokkal többet kell gondolkodni, meg stratégia kell, stb. Én a magam részéről úgy gondolom, hogy a váltó és csapatversenyeknek nem olyan terepeken kellene lenniük, amelyek elsősorban fizikailag veszik igénybe az embert, akkor népszerűbbek lennének!

L.Á.: A POCS mellett szavaznék, ha már a kettőből muszáj választani a jobb a csapatszellem okán és a nem szokványossága miatt . A hagyományos CSB összemérés szempontjából egzaktabb, de nem több, mint egy egyéni verseny összeadva. Iván elve volt, h rendezzünk minél több bajnokságot, mert ezeknek lehet médiája. Tehát ha a megtartás a kérdés, akkor mindkettőt.

T.K.: Mindkettőt megtartanám, de ha mindenképpen döntenem kellene, akkor egyértelműen a hagyományos OCSB-t tartanám meg. A pontbegyűjtőt inkább játéknak tekintem. Viszont ha nem OB-ként rendeznék, akkor jóval kevesebb induló lenne.

V.P.: Egyértelműen a pontbegyűjtőt!! Ez igazi csapatverseny, a szokásos versenyektől részben eltérő, izgalmas feladatokkal.

Utólagos kiegészítés a 4. kérdéshez: győztesidők a szabályzat szerint:

F/N35: 15', többi szenior kategória 10'.

A válaszadók:

B.A.: Bíró Aletta N 60

CS.J.: Csongrádi Jenő F60

G.F.: Gerely Ferenc F65

G.P.: Gombkötő Péter F65

J.M.: Jenei Margit N45

K.P.: Kovács Péter F40

L.Á.: Ludvig Ágnes N45

T.K.: Tóth Károly F45

V.P.: Vankó Péter F50

V.S.E.: Veresné Sipos Etelka N50